

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 16ης Μαρτίου 2016*

«Παρέμβαση — Συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς — Αντιπροσωπευτική ένωση με σκοπό την προστασία των συμφερόντων των μελών της — Δημοσίευση της αιτήσεως παρεμβάσεως στο Διαδίκτυο — Κατάχρηση διαδικασίας»

Στην υπόθεση T-561/14,

Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα, εκπροσωπούμενοι από τον C. de La Hougue, δικηγόρο,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους J. Laitenberger και H. Krämer, στη συνέχεια, από τον M. Krämer,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τους E. Waldherr και U. Rösslein,

και από

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τους K. Michael και E. Rebasti,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της ανακοινώσεως COM(2014) 355 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2014, σχετικά με την Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us»,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Στις 25 Ιουλίου 2014 οι προσφεύγοντες, η Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα, άσκησαν προσφυγή για την ακύρωση, κυρίως, της ανακοινώσεως COM(2014) 355 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2014, σχετικά με την Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» (στο εξής: προσβαλλόμενη ανακοίνωση) και, επικουρικός, του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με την πρωτοβουλία πολιτών (ΕΕ L 65, σ. 1).
- 2 Δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, περίληψη του δικογράφου της προσφυγής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 17ης Νοεμβρίου 2014 (ΕΕ C 409, σ. 45).
- 3 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 6 και 9 Φεβρουαρίου 2015, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία ορίστηκαν, μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως οι διάδικοι κατά των οποίων στρέφεται το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, προέβαλαν ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.
- 4 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου κατά τις ίδιες ημερομηνίες, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής στην περίπτωση που η προσφυγή κριθεί απαράδεκτη κατά το μέρος που τους αφορά.
- 5 Οι αναφερόμενες στη σκέψη 4 ανωτέρω αιτήσεις επιδόθηκαν στους προσφεύγοντες, στην Επιτροπή, στο Κοινοβούλιο, όσον αφορά την αίτηση του Συμβουλίου, και στο Συμβούλιο, όσον αφορά την αίτηση του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.
- 6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαρτίου 2015, η International Planned Parenthood Federation (στο εξής: IPPF) ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Απριλίου 2015, η Marie Stopes International (στο εξής: MSI) ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 8 Οι αναφερόμενες στις ανωτέρω σκέψεις 6 και 7 αιτήσεις επιδόθηκαν στους προσφεύγοντες, στην Επιτροπή, στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.
- 9 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Μαΐου και 2 Ιουλίου 2015, οι προσφεύγοντες προέβαλαν αντιρρήσεις κατά των αιτήσεων παρεμβάσεως, αντιστοίχως, των MSI και IPPF.
- 10 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Μαΐου και 12 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν είχε παρατηρήσεις επί των αιτήσεων παρεμβάσεως, αντιστοίχως, της MSI και της IPPF.
- 11 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις επί των αναφερόμενων στις ανωτέρω σκέψεις 6 και 7 αιτήσεων παρεμβάσεως.

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 2015, οι MSI και IPPF ενημέρωσαν το Γενικό Δικαστήριο ότι οι προσφεύγοντες είχαν δημοσιεύσει σε ιστότοπο την αίτηση παρεμβάσεως της MSI συνοδεύοντας τη δημοσίευση αυτή με αρνητικά σχόλια για τον εν λόγω οργανισμό. Οι δύο αιτούσες την παρέμβαση κάλεσαν ειδικότερα το Γενικό Δικαστήριο να χρησιμοποιήσει τα μέσα που διαθέτει, συμπεριλαμβανομένης της καταδίκης στα δικαστικά έξοδα, ώστε να αποτρέψει στο μέλλον καταχρήσεις διαδικασίας παρόμοιας φύσεως με των προσφευγόντων.
- 13 Στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που λήφθηκε βάσει του άρθρου 89, παράγραφος 3, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες κλήθηκαν να υποβάλουν παρατηρήσεις επί της προαναφερθείσας επιχειρηματολογίας των δύο αιτουσών την παρέμβαση, όπερ έπραξαν με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 31 Αυγούστου 2015, εντός της ταχθείσας από το Γενικό Δικαστήριο προθεσμίας.
- 14 Στο πλαίσιο νέου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, που λήφθηκε βάσει του άρθρου 89, παράγραφος 3, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, και δεδομένου ότι οι αιτήσεις παρεμβάσεως των MSI και IPPF είχαν δημοσιευθεί στον μνημονευόμενο στην ανωτέρω σκέψη 12 ιστότοπο, οι προσφεύγοντες κλήθηκαν να διευκρινίσουν εάν είχαν προωθήσει στον ιστότοπο αυτό τις προαναφερθείσες αιτήσεις παρεμβάσεως και, σε αντίθετη περίπτωση, να εξηγήσουν με ποιον τρόπο, κατά την άποψή τους, τα έγγραφα αυτά είχαν τεθεί στη διάθεση του εν λόγω ιστότοπου. Οι προσφεύγοντες απάντησαν με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 17 Νοεμβρίου 2015 εντός της ταχθείσας από το Γενικό Δικαστήριο προθεσμίας.
- 15 Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 2015, το πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη κατά το μέρος που στρεφόταν κατά του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 211/2011, οπότε το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν μπορούσαν πλέον να θεωρηθούν διάδικοι κατά των οποίων στρέφεται η προσφυγή.
- 16 Με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2015, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, διευκρινίζοντας ότι τα δικαιώματά τους ήταν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.
- 17 Στο πλαίσιο νέου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που λήφθηκε βάσει του άρθρου 89, παράγραφος 3, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, αφενός, και οι MSI και IPPF, αφετέρου, υπέβαλαν παρατηρήσεις, αντιστοίχως, στις 4 Δεκεμβρίου και στις 11 Δεκεμβρίου 2015, επί της περιλαμβανόμενης στο δικόγραφο της 17ης Νοεμβρίου 2015 απαντήσεως των προσφευγόντων (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω).

Σκεπτικό

- 18 Κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, κάθε πρόσωπο το οποίο έχει συμφέρον στην επίλυση διαφοράς που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο, εκτός των διαφορών μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή μεταξύ κρατών μελών, αφενός, και θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αφετέρου, δύναται να παρεμβαίνει στη διαφορά αυτή.
- 19 Κατά πάγια νομολογία, η έννοια του συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς, κατά την εν λόγω διάταξη, πρέπει να ορίζεται λαμβανομένου υπόψη του ίδιου του αντικειμένου της διαφοράς και να εκλαμβάνεται ως άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται σε αυτά καθεαυτά τα αιτήματα και όχι ως συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους. Συγκεκριμένα, με τον όρο «επίλυση» της διαφοράς πρέπει να νοείται η ζητούμενη από το Δικαστήριο τελική κρίση, όπως αυτή θα ορίζεται στο διατακτικό της αποφάσεως. Επιβάλλεται, ειδικότερα, να εξακριβώνεται αν ο αιτών

την παρέμβαση θίγεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη και αν το συμφέρον του στην επίλυση της διαφοράς είναι συγκεκριμένο (βλ. διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 2003, BASF κατά Επιτροπής, T-15/02, Συλλογή, EU:T:2003:38, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της IPPF

- 20 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η IPPF συνιστά ομοσπονδία συσταθείσα δυνάμει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου, σύμφωνα με τον International Planned Parenthood Federation Act του 1977 (νόμο για τη Διεθνή Ομοσπονδία Οικογενειακού Προγραμματισμού). Όπως προκύπτει από το άρθρο 4 του International Planned Parenthood Federation Act, σκοποί της είναι, πρώτον, η προώθηση της παιδείας του παγκόσμιου πληθυσμού στους τομείς του οικογενειακού προγραμματισμού και της υπεύθυνης αναπαραγωγής, δεύτερον, η διατήρηση και προστασία της υγείας, τόσο της ψυχικής όσο και της σωματικής, των γονέων, των παιδιών και των νέων διά της προωθήσεως και της στηρίξεως των υπηρεσιών αποτελεσματικού οικογενειακού προγραμματισμού, τρίτον, η εκπαίδευση των προσώπων σχετικά με τα δημογραφικά προβλήματα της κοινότητάς τους και ολόκληρου του κόσμου και, τέταρτον, η ενίσχυση της κατάλληλης έρευνας σχετικά με όλες τις πτυχές της ανθρώπινης γονιμότητας, καθώς και η κανονιστική ρύθμισή της και η διάχυση των αποτελεσμάτων της έρευνας αυτής.
- 21 Η IPPF επισήμανε, χωρίς να αμφισβητηθεί, ότι περιλάμβανε 152 εθνικούς οργανισμούς ως μέλη, που καλούνταν «ενώσεις μέλη», έκαστο δε μέλος ασκούσε τις αρμοδιότητές του σε συγκεκριμένες χώρες, σε ολόκληρες περιφέρειες καθώς και σε διεθνή κλίμακα. Κατάλογος των μελών αυτών είχε προσαρτηθεί στην αίτηση παρεμβάσεως.
- 22 Εξάλλου, η IPPF δήλωσε, χωρίς να αμφισβητηθεί, ότι μέσω 65 000 σημείων συνδέσεως, οι ενώσεις μέλη της παρείχαν υπηρεσίες στον τομέα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας, συμπεριλαμβανομένων του οικογενειακού προγραμματισμού, της αμβλώσεως, της μητρικής και βρεφικής υγείας, καθώς και της θεραπείας, προλήψεως και περιθάλψεως των σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων. Η IPPF διευκρίνισε ότι υπερασπιζόταν την υγεία και τα δικαιώματα όλων στον σεξουαλικό και τον αναπαραγωγικό τομέα. Σε συνεργασία με τα μέλη της, ενθάρρυνε τις κυβερνήσεις και άλλους βασικούς φορείς λήψεως αποφάσεων, σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, να προωθούν την υγεία και τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα, να υιοθετούν πολιτικές και να θεσπίζουν νομοθετικές ρυθμίσεις λαμβάνουσες υπόψη τις ανησυχίες αυτές και να χρηματοδοτούν προγράμματα και την παροχή τέτοιου είδους υπηρεσιών.
- 23 Η IPPF υποστηρίζει ότι η αίτησή της παρεμβάσεως πρέπει να γίνει δεκτή, καθόσον είναι αντιπροσωπευτική ένωση σκοπός της οποίας είναι η προστασία των μελών της σε υποθέσεις, όπως εν προκειμένω, στις οποίες τίθενται ζητήματα αρχής δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα των μελών αυτών.
- 24 Κατά πάγια νομολογία, επιτρέπεται η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν ως σκοπό την προστασία των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες τίθενται ζητήματα αρχής δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα των μελών αυτών [διατάξεις της 17ης Ιουνίου 1997, National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), Συλλογή, EU:C:1997:307, σκέψη 66· της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, Pharos κατά Επιτροπής, C-151/98 P, Συλλογή, EU:C:1998:440, σκέψη 6, και της 26ης Ιουλίου 2004, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04 R, Συλλογή, EU:T:2004:246, σκέψη 37]. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί να επιτραπεί σε ένωση να παρέμβει σε συγκεκριμένη υπόθεση, αν η ένωση αυτή είναι αντιπροσωπευτική σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον οικείο τομέα, αν στους σκοπούς της περιλαμβάνεται και η προστασία των συμφερόντων των μελών της, αν η υπόθεση μπορεί να θέσει ζητήματα αρχής που επηρεάζουν τη λειτουργία του οικείου τομέα και, επομένως, αν τα συμφέροντα των μελών της μπορούν να θιγούν σε σημαντικό βαθμό από την απόφαση που θα εκδοθεί (διατάξεις της 8ης Δεκεμβρίου 1993, Kuidvat κατά Επιτροπής, T-87/92, Συλλογή, EU:T:1993:113, σκέψη 14· της 28ης Μαΐου 2004, Akzo Nobel Chemicals και Akcros

Chemicals κατά Επιτροπής, T-253/03, Συλλογή, EU:T:2004:164, σκέψη 18, και της 18ης Οκτωβρίου 2012, ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA, T-245/11, EU:T:2012:557, σκέψη 12).

- 25 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η ευρεία ερμηνεία του δικαιώματος παρεμβάσεως των ενώσεων σκοπεύει να καταστήσει δυνατή την καλύτερη εκτίμηση του πλαισίου των υποθέσεων, αποτρέποντας ταυτοχρόνως και τον μεγάλο αριθμό ατομικών παρεμβάσεων, οι οποίες θα έθεταν σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης (διατάξεις National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, σκέψη 24 ανωτέρω, EU:C:1997:307, σκέψη 66, και ClientEarth και International Chemical Secretariat κατά ECHA, σκέψη 24 ανωτέρω, EU:T:2012:557, σκέψη 13).
- 26 Εν προκειμένω, πρέπει να εξετασθεί καταρχάς αν είναι δυνατόν να θέσει η υπόθεση ζητήματα αρχής δυνάμενα να επηρεάσουν τον οικείο τομέα, κατά τρόπο ώστε τα συμφέροντα των μελών της IPPF ενδεχομένως να θιγούν σε σημαντικό βαθμό από την απόφαση που θα εκδοθεί.
- 27 Η IPPF υποστηρίζει συναφώς ότι ένας από τους κύριους σκοπούς της επίμαχης πρωτοβουλίας πολιτών είναι να αποτραπεί η εκ μέρους της Ένωσης χρηματοδότηση των αμβλώσεων και των οργανώσεων που τις ενθαρρύνουν ή τις προωθούν εντός και εκτός αυτής. Τούτο δύναται να επηρεάσει τις δραστηριότητες της IPPF, οι οποίες δεν περιορίζονται απλώς στην παροχή, μέσω των ενώσεων μελών της, υπηρεσιών αμβλώσεως, αλλά μάχονται επίσης υπέρ της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας όπως επίσης και υπέρ των δικαιωμάτων των γυναικών να επιλέγουν ασφαλείς υπηρεσίες αμβλώσεως και να έχουν πρόσβαση σε αυτές. Επομένως, η επίμαχη πρωτοβουλία πολιτών θέτει σοβαρό ζήτημα αρχής δυνάμενο να επηρεάσει την IPPF και τα μέλη της.
- 28 Η IPPF διευκρινίζει ότι έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς για τους ακόλουθους τρεις λόγους.
- 29 Κατά πρώτον, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο αναγνωρίσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης ανακοινώσεως θα επηρεασθούν άμεσα τα οικονομικά συμφέροντα της IPPF στον βαθμό που η ανακοίνωση αυτή εγγυάται νομικώς ότι δεν θα υπάρξει πλήρης απαγόρευση χρηματοδοτήσεως των δραστηριοτήτων της εκ μέρους της Ένωσης. Αντιθέτως, αν γίνει δεκτή η προσφυγή και η Επιτροπή κληθεί να επανεξετάσει τη θέση την οποία εξέφρασε με την προσβαλλόμενη ανακοίνωση, η IPPF διατρέχει τον κίνδυνο να καταργηθούν οι πηγές χρηματοδοτήσεώς της. Ακόμη και αν η ακύρωση της προσβαλλομένης ανακοινώσεως δεν έχει ως άμεσο αποτέλεσμα τη μείωση της χρηματοδοτήσεως της IPPF και των μελών της, μια τέτοια ακύρωση θα έχει κατ' ανάγκην άμεσες συνέπειες επί των συμφερόντων τους λόγω της επανενάρξεως των συζητήσεων σχετικά με τη δυνατή μελλοντική χρηματοδότησή τους από την Ένωση. Εξάλλου, αν γίνει δεκτή η προσφυγή, η IPPF και τα μέλη της θα χρειασθεί να υπερασπισθούν εκ νέου την αποστολή τους και να δικαιολογήσουν το έργο τους, αναλαμβάνοντας σημαντικές δαπάνες.
- 30 Κατά δεύτερον, η IPPF υποστηρίζει ότι το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο και τα παραρτήματά του περιέχουν εσφαλμένες πληροφορίες όσον αφορά τις δραστηριότητές της. Σε περίπτωση μνείας τους στην απόφαση που περατώνει τη δίκη, θα μπορούσε να επηρεασθεί η φήμη της, με ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες επί της ικανότητάς της να εξασφαλίσει μέσα χρηματοδοτήσεως. Επομένως, η IPPF έχει συμφέρον να παρέμβει προκειμένου να διορθώσει τις πληροφορίες αυτές και να υπερασπισθεί τη φήμη της.
- 31 Κατά τρίτον, η IPPF υποστηρίζει ότι η υπό κρίση υπόθεση θέτει σημαντικά ζητήματα αρχής συνδεδεμένα με την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ελευθερίας στην αναπαραγωγή. Η παρέμβαση της IPPF για λογαριασμό των μελών της διευκολύνει την εκτίμηση του γενικού πλαισίου της υποθέσεως. Ως οργάνωση η οποία υποστηρίζει θέση διαφορετική από των προσφευγόντων όσον αφορά το δικαίωμα της ελευθερίας στην αναπαραγωγή, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος επιλογής των ασφαλών υπηρεσιών αμβλώσεως και προσβάσεως σε αυτές, η IPPF έχει άμεσο συμφέρον να αντικρούσει τα επιχειρήματα των προσφευγόντων.

- 32 Οι προσφεύγοντες αντιτίθενται στην αίτηση παρεμβάσεως της IPPF υποστηρίζοντας, ειδικότερα, ότι το συμφέρον της στην επίλυση της διαφοράς, εφόσον υπάρχει, είναι εξαιρετικά έμμεσο και αόριστο.
- 33 Καταρχάς, επισημαίνεται συναφώς ότι σκοπός της επίμαχης πρωτοβουλίας πολιτών είναι, κατ' ουσίαν, να θέσει τέλος η Ένωση στη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων «που προϋποθέτουν την καταστροφή ανθρώπινων εμβρύων, ιδίως στους τομείς της έρευνας, την ενίσχυση για την ανάπτυξη και τη δημόσια υγεία». Οι διοργανωτές της πρωτοβουλίας αυτής προσήρτησαν στην αίτηση καταχωρίσεως της τρεις προτάσεις νομοθετικών τροποποιήσεων. Συνάγεται χωρίς αμφιβολία ότι ο σκοπός της επίμαχης πρωτοβουλίας πολιτών συγκρούεται με τις δραστηριότητες της IPPF και των μελών της, στον βαθμό που οι τελευταίοι παρέχουν υπηρεσίες αμβλώσεως και προωθούν τον οικογενειακό προγραμματισμό και τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα.
- 34 Ακολούθως, υπενθυμίζεται ότι αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής είναι η ακύρωση της προσβαλλομένης ανακοινώσεως η οποία εκδόθηκε με βάση το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 211/2011, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν απαραίτητο να υποβληθεί πρόταση στον νομοθέτη της Ένωσης αναφορικά με τις προταθείσες από την επίμαχη πρωτοβουλία πολιτών νομοθετικές τροποποιήσεις.
- 35 Συγκεκριμένα, το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 211/2011 προβλέπει ότι η Επιτροπή, σε περίπτωση που λάβει πρόταση πρωτοβουλίας πολιτών η οποία πληροί το σύνολο των σχετικών διαδικασιών και προϋποθέσεων του εν λόγω κανονισμού:
- «εντός τριών μηνών, εκθέτει σε ανακοίνωση τα νομικά και πολιτικά συμπεράσματά της σχετικά με την πρωτοβουλία πολιτών, τις ενδεχόμενες ενέργειες στις οποίες προτίθεται να προβεί και τους λόγους για τους οποίους θα προβεί ή δεν θα προβεί στις εν λόγω ενέργειες.»
- 36 Το περιεχόμενο του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 211/2011 πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 1 του εν λόγω κανονισμού, κατά την οποία:
- «[...] Η διαδικασία [της πρωτοβουλίας πολιτών] παρέχει στους πολίτες τη δυνατότητα να προσεγγίζουν απευθείας με αίτημά τους την Επιτροπή, καλώντας τη να υποβάλει πρόταση έκδοσης νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των συνθηκών, δυνατότητα παρόμοια με το δικαίωμα που εκχωρείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 225 [ΣΛΕΕ] και στο Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 241 [ΣΛΕΕ].»
- 37 Επομένως, η αποδοχή ή η απόρριψη της προσφυγής από το Γενικό Δικαστήριο επηρεάζει μόνον εμμέσως και αορίστως τα συμφέροντα της IPPF και των μελών της όσον αφορά τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους από την Ένωση, στον βαθμό που, με την προσβαλλόμενη ανακοίνωση, η Επιτροπή απλώς αρνείται να υποβάλει στον νομοθέτη της Ένωσης πρόταση εκδόσεως νομικής πράξεως με τις νομοθετικές τροποποιήσεις που πρότεινε η επίμαχη πρωτοβουλία πολιτών.
- 38 Ως εκ τούτου, ακόμη αν γίνει δεκτή η προσφυγή, το γεγονός αυτό δύναται απλώς να οδηγήσει, στην λιγότερο ευνοϊκή για την IPPF και τα μέλη της περίπτωση, σε υποβολή από την Επιτροπή στον νομοθέτη της Ένωσης προτάσεως για την έκδοση νομικής πράξεως με τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις. Αυτή η πρόταση εκδόσεως νομικής πράξεως συνιστά απλώς και μόνον ένα από τα στάδια και τις μελλοντικές ενέργειες κατόπιν των οποίων μπορεί να εκδοθεί νομική πράξη της Ένωσης απαγορεύουσα τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων «που προϋποθέτουν την καταστροφή ανθρώπινων εμβρύων» (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, διάταξη της 18ης Μαΐου 2015, *Izsák και Dabis κατά Επιτροπής*, T-529/13, EU:T:2015:325, σκέψη 29).
- 39 Ομοίως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η IPPF, η τυχόν αναγνώριση από το Γενικό Δικαστήριο της νομιμότητας της προσβαλλομένης ανακοινώσεως ουδόλως αποτελεί νομική εγγύηση για την IPPF και τα μέλη της ότι δεν θα απαγορευθεί η χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους εκ μέρους της

Ένωσης, καθώς νομοθετική πρωτοβουλία υπό την έννοια αυτή μπορεί να προέλθει τόσο από το Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 225 ΣΛΕΕ όσο και από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 241 ΣΛΕΕ.

- 40 Επιβάλλεται, περαιτέρω, η διαπίστωση ότι η ίδια η IPPF αναγνωρίζει ότι τυχόν ακύρωση, από το Γενικό Δικαστήριο, της προσβαλλομένης ανακοινώσεως δεν έχει άμεσες συνέπειες επί της χρηματοδότησεως της ίδιας και των μελών της (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω). Το προβαλλόμενο γεγονός ότι η ακύρωση αυτή έχει άμεσες συνέπειες επί των συμφερόντων της IPPF και των μελών της λόγω της επανέναρθξ των συζητήσεων αναφορικά με την ενδεχόμενη μελλοντική χρηματοδότησή τους από την Ένωση με αποτέλεσμα να πρέπει να υπερασπισθούν εκ νέου την αποστολή τους και το έργο τους στο πλαίσιο των συζητήσεων αυτών, δεν πρέπει να γίνει δεκτό, στον βαθμό που δεν αποδεικνύεται ενεστώς και συγκεκριμένος επηρεασμός της IPPF και των μελών της υπό την έννοια της παρατιθέμενης νομολογίας στη σκέψη 19 ανωτέρω.
- 41 Επιβάλλεται, εξάλλου, η απόρριψη του επιχειρήματος της IPPF κατά το οποίο η παρέμβασή της δικαιολογείται από το συμφέρον της να διορθώσει περιλαμβανόμενες στη δικογραφία πληροφορίες οι οποίες δύνανται να επηρεάσουν τη φήμη της (βλ. σκέψη 30 ανωτέρω), στον βαθμό που το εν λόγω συμφέρον δεν αφορά το αντικείμενο και τη λύση της διαφοράς υπό την έννοια της παρατιθέμενης νομολογίας στη σκέψη 19 ανωτέρω. Η επίκληση του εν λόγω συμφέροντος δεν ασκεί, επομένως, επιρροή για τους σκοπούς της εκτιμήσεως του συμφέροντος παρεμβάσεως της IPPF.
- 42 Τέλος, επισημαίνεται ότι η υπό εξέταση υπόθεση θέτει κατά βάση, αφενός, ζητήματα σχετικά με τον δεκτικό προσφυγής χαρακτήρα της προσβαλλομένης ανακοινώσεως υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και, αφετέρου, όπως προκύπτει από τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, ζητήματα σχετικά με τη φύση και το περιεχόμενο των υποχρεώσεων της Επιτροπής στο πλαίσιο του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 211/2011. Συνεπώς, το «κέντρο βάρους» της υπό κρίση υποθέσεως δεν αφορά ζητήματα συνδεδεμένα με την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της αναπαραγωγικής ελευθερίας, ως εκ τούτου δε η παρέμβαση της IPPF ως ενώσεως που παρέχει, μέσω των μελών της, υπηρεσίες στον τομέα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και προωθεί το δικαίωμα της ελευθερίας στην αναπαραγωγή δεν συμβάλλει στην καλύτερη εκτίμηση, από το Γενικό Δικαστήριο, του πλαισίου της υποθέσεως, υπό την έννοια της παρατιθέμενης νομολογίας στη σκέψη 25 ανωτέρω.
- 43 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η IPPF συνιστά αντιπροσωπευτική ένωση και του αν ο σκοπός της περιλαμβάνει την προστασία των συμφερόντων των μελών της, τα συμφέροντά της δεν μπορούν να θιγούν σε σημαντικό βαθμό από την απόφαση που θα εκδοθεί υπό την έννοια της παρατιθέμενης νομολογίας στη σκέψη 24 ανωτέρω. Η αίτηση παρεμβάσεως της IPPF πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της MSI

- 44 Η MSI, κατά τα εκτιθέμενα από την ίδια, είναι ίδρυμα συσταθέν σύμφωνα με τους νόμους της Αγγλίας και της Ουαλίας, το οποίο παρέχει υπηρεσίες στον τομέα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας, συμπεριλαμβανομένων μιας πλήρους σειράς μεθόδων αντισύλληψης και της προσβάσεως σε ασφαλείς υπηρεσίες αφορώσες την άμβλωση και την περίοδο μετά την άμβλωση, μέσω των γραφείων της και των συνδεδεμένων συνεργατών της σε 37 χώρες ανά τον κόσμο. Όπως προκύπτει από το καταστατικό της, είναι, ειδικότερα, επιφορτισμένη όχι μόνον με την παροχή των προαναφερθεισών υπηρεσιών, αλλά και με τη μείωση της μητρικής θνησιμότητας, την καταπολέμηση της φτώχειας και της ταλαιπωρίας που οφείλονται σε ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη και με τη διεξαγωγή ή προώθηση της έρευνας όσον αφορά τις ως άνω υπηρεσίες υγείας.

45 Προς στήριξη της αιτήσεως της παρεμβάσεως, η MSI επικαλέσθηκε τα ίδια στοιχεία με την IPPF προκειμένου να δικαιολογήσει το συμφέρον της στην επίλυση της διαφοράς (βλ. σκέψεις 27 έως 31 ανωτέρω). Ειδικότερα, υποστηρίζει, πρώτον, ότι η αναγνώριση από το Γενικό Δικαστήριο της νομιμότητας της προσβαλλομένης ανακοινώσεως έχει άμεσες συνέπειες επί των οικονομικών συμφερόντων της, δεύτερον, ότι έχει συμφέρον παρεμβάσεως προκειμένου να διορθώσει τις εσφαλμένες πληροφορίες, που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, σχετικά με τις δραστηριότητές της και να υπερασπισθεί τη φήμη της, και, τρίτον, ότι η παρέμβασή της διευκολύνει την εκτίμηση από το Γενικό Δικαστήριο του γενικού πλαισίου της υποθέσεως. Για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 33 έως 42 ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία αυτά δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη συμφέροντος άμεσου, βέβαιου και ενεστώτος στην επίλυση της διαφοράς υπό την έννοια της παρατιθέμενης νομολογίας στη σκέψη 19 ανωτέρω. Η αίτηση παρεμβάσεως της MSI πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

46 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή εν προκειμένω δυνάμει του άρθρου 144, παράγραφος 6, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Παρά ταύτα, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει ακόμα και τον νικήσαντα διάδικο σε μέρος ή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

47 Εν προκειμένω, οι IPPF και MSI, στο πλαίσιο των παρατηρήσεών τους τις οποίες υπέβαλαν στις 11 Δεκεμβρίου 2015 (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω), ζήτησαν να καταδικασθούν οι προσφεύγοντες στα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους ή, έστω, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν λόγω της δημοσιοποίησής στο Διαδίκτυο των εν λόγω αιτήσεων. Οι IPPF και MSI αιτιολόγησαν τις σχετικές με την κατανομή των δικαστικών εξόδων αιτήσεις τους υποστηρίζοντας ότι οι προσφεύγοντες έφεραν την ευθύνη για την ανωτέρω δημοσιοποίηση, προβαίνοντας με τον τρόπο αυτό σε κατάχρηση διαδικασίας.

48 Οι προσφεύγοντες, αμφισβητώντας εν πάση περιπτώσει ότι ενήργησαν κατά παράνομο τρόπο, δεν υπέβαλαν σχετικά με τα δικαστικά έξοδα αιτήματα. Ούτε η Επιτροπή υπέβαλε τέτοια αιτήματα.

49 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει των κανόνων που διέπουν την εκδίκαση των υποθέσεων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προβλέπεται η προστασία των διαδίκων κατά της μη ενδεδειγμένης χρησιμοποίησής των διαδικαστικών εγγράφων (απόφαση της 17ης Ιουνίου 1998, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, T-174/95, Συλλογή, EU:T:1998:127, σκέψη 135). Επομένως, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 8, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου, οι οποίες ίσχυαν κατά την ημερομηνία δημοσίευσής στον μνημονεύομενο στη σκέψη 12 ανωτέρω ιστότοπο των αιτήσεων παρεμβάσεως των IPPF και MSI, ουδείς τρίτος, είτε πρόκειται για ιδιώτη είτε για δημόσιο φορέα, έχει το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο της υποθέσεως ή στα διαδικαστικά έγγραφα χωρίς ρητή έγκριση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου ή, επί εκκρεμούς ακόμα υποθέσεως, του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού που έχει επιληφθεί της υποθέσεως και προτού εκφράσουν την άποψή τους οι διάδικοι, με τη διευκρίνιση ότι η έγκριση αυτή μπορεί να χορηγηθεί μόνον ύστερα από έγγραφη αίτηση, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή αιτιολόγηση του εννόμου συμφέροντος προς μελέτη του φακέλου.

50 Η διάταξη αυτή αποτελεί έκφραση της γενικής αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η οποία επιτάσσει οι διάδικοι να έχουν τη δυνατότητα να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους απαλλαγμένοι από εξωτερικές επιρροές, ιδίως εκ μέρους του κοινού (απόφαση Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, σκέψη 49 ανωτέρω, EU:T:1998:127, σκέψη 136). Επομένως, διάδικος που αποκτά πρόσβαση στα δικόγραφα των άλλων διαδίκων μπορεί να χρησιμοποιεί το δικαίωμα αυτό αποκλειστικά και μόνον προς υπεράσπιση της υποθέσεώς του, αποκλεισμένων άλλων σκοπών, όπως

είναι η πρόκληση κριτικών εκ μέρους του κοινού ως προς επιχειρήματα που προβάλλονται από άλλους διαδίκους στην υπόθεση (απόφαση Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, σκέψη 49 ανωτέρω, EU:T:1998:127, σκέψη 137). Με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζεται η διεξαγωγή με απόλυτη ηρεμία, καθ' όλη τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, των συζητήσεων μεταξύ των διαδίκων, καθώς και της διασκέψεως του οικείου δικαστηρίου όσον αφορά την εκδικαζόμενη υπόθεση και αποτρέπεται να καταστεί δυνατή η άσκηση, έστω και μόνο στην αντίληψη του κοινού, εξωτερικών πιέσεων στην ένδικη δραστηριότητα και να θιγεί η ηρεμία των συζητήσεων (βλ. διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 2015, BPC Lux 2 κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-812/14 R, EU:T:2015:119, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 51 Κατά τη νομολογία, πράξη αντίθετη προς την προαναφερθείσα πτυχή της γενικής αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης συνιστά κατάχρηση διαδικασίας η οποία μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την κατανομή των δικαστικών εξόδων (βλ., συναφώς, απόφαση Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, σκέψη 49 ανωτέρω, EU:T:1998:127, σκέψεις 139 και 140).
- 52 Είναι σημαντική, περαιτέρω, η επισήμανση ότι η προστασία που επιφυλάσσεται στους διαδίκους δυνάμει της προαναφερθείσας πτυχής της γενικής αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης πρέπει να εκτείνεται στον αιτούντα την παρέμβαση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Ο εν λόγω αιτών την παρέμβαση συμμετέχει, κατ' ουσίαν, στην ένδικη δραστηριότητα και, προς τον σκοπό αυτό, πρέπει να απολαύει του ιδίου βαθμού προστασίας με τους διαδίκους καθόσον αφορά τη δυνατότητα υπερασπίσεως των συμφερόντων του ανεξαρτήτως εξωτερικών επιρροών, ιδίως προερχόμενων από το κοινό.
- 53 Εν προκειμένω, γίνεται δεκτό ότι οι αιτήσεις παρεμβάσεως των IPPF και MSI δημοσιεύθηκαν, υπό τη μορφή ηλεκτρονικών συνδέσμων προς το περιεχόμενό τους, στο πλαίσιο άρθρων που αναρτήθηκαν σε ιστότοπο η δημιουργία του οποίου αποτελούσε, σύμφωνα με τους συντάκτες και εκδότες του, «μέσο για την προώθηση μιας κοινωνίας στηριζόμενης στη συνεπή κατανόηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας —αξιοπρέπεια της οποίας πρέπει να απολαύουν όλοι οι άνθρωποι, από τη σύλληψη έως τον φυσικό θάνατό τους». Επισημαίνεται επίσης ότι τα εν λόγω άρθρα παρέπεμπαν άμεσα στην εν προκειμένω ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και παρουσίαζαν τις δύο αιτούσες την παρέμβαση με αρνητικό τρόπο, επιδιώκοντας με τον τρόπο αυτό τη δημιουργία στο κοινό αρνητικών αισθημάτων έναντί τους.
- 54 Απαντώντας στην παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 14 ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες δήλωσαν ότι, με την πεποίθηση ότι ήταν νόμιμο και κατάλληλο, είχαν κοινοποιήσει κάθε σχετική με την προσφυγή πληροφορία, συμπεριλαμβανομένων των συναφών εγγράφων, αποκλειστικώς στους αντιπροσωπευόμενους από αυτούς, ήτοι στις οργανώσεις που αποτελούσαν μέλη της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών «One of Us». Κατά τους προσφεύγοντες, αυτή η κοινοποίηση είχε ενδεχομένως ως έμμεσο αποτέλεσμα τη δημοσίευση ορισμένων εγγράφων στο Διαδίκτυο, καίτοι δεν είχαν τέτοια πρόθεση. Οι προσφεύγοντες διευκρίνισαν, περαιτέρω, ότι δεν έφεραν συντακτική ευθύνη για το περιεχόμενο του επίμαχου ιστότοπου και ότι είχαν αποστείλει μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στους υπεύθυνους για αυτό ζητώντας να αποσυρθούν από τον ιστότοπο οι ηλεκτρονικοί σύνδεσμοι προς τις αιτήσεις παρεμβάσεως των IPPF και MSI.
- 55 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία να μπορούν να προσδιορισθούν οι «οργανώσεις» στις οποίες αναφέρονται και ότι η πληροφορία αυτή δεν προκύπτει από τη δικογραφία. Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, διευκρινίζεται ότι καμία από τις «οργανώσεις» δεν αναφέρεται ως προσφεύγουσα στο εισαγωγικό έγγραφο της δίκης. Η προσφυγή αυτή προσδιορίζει, ως προσφεύγοντες, την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» καθώς και επτά φυσικά πρόσωπα τα οποία, υπό την ιδιότητα των διοργανωτών υπό την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 211/2011, είναι μέλη της επιτροπής πολιτών της πρωτοβουλίας αυτής.

- 56 Οι προσφεύγοντες αναγνωρίζουν, εξάλλου, ότι η κοινοποίηση προς τις «οργανώσεις» αυτές των αιτήσεων παρεμβάσεως των IPPF και MSI θα μπορούσαν εμμέσως να έχουν ως συνέπεια τη δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών στο Διαδίκτυο.
- 57 Περαιτέρω τονίζεται ότι, όπως προκύπτει από τον μνημονεύμενο στη σκέψη 53 ανωτέρω ιστότοπο, οι δημιουργοί και εκδότες του δηλώνουν την υποστήριξή τους, χωρίς να υφίσταται κάποια σχέση εταιρικής συνεργασίας, προς ορισμένες οργανώσεις και οντότητες μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» και συστήνουν την πλοήγηση στον ιστότοπό της.
- 58 Το επιχείρημα των προσφευγόντων κατά το οποίο η δημοσίευση στον προαναφερθέντα ιστότοπο των αιτήσεων παρεμβάσεως των IPPF και MSI δεν ήταν στις προθέσεις τους δεν πείθει το Γενικό Δικαστήριο. Συγκεκριμένα, τα αναρτηθέντα στον εν λόγω ιστότοπο άρθρα τα οποία περιείχαν συνδέσμους προς αυτές τις αιτήσεις παρεμβάσεως παραπέμπουν ρητώς και εκτεταμένως στην παρούσα ένδικη διαδικασία, επιχειρηματολογούν με επιθετικό τρόπο υπέρ της θέσεως που προέβαλαν οι προσφεύγοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ενώ περιέχουν και ηλεκτρονικούς συνδέσμους προς έγγραφά τους καθώς και προς αποσπάσματα των κειμένων αυτών. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν ευσταθούσε, το εν λόγω επιχείρημα των προσφευγόντων ουδόλως μεταβάλλει, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της οι οποίες μνημονεύονται στη σκέψη 17 ανωτέρω, τις συνέπειες του γεγονότος ότι, κοινοποιώντας στις προαναφερθείσες «οργανώσεις» τις αιτήσεις παρεμβάσεως των IPPF και MSI, οι προσφεύγοντες προκάλεσαν, αντικειμενικώς, τον κίνδυνο να λάβει χώρα η επίδικη δημοσίευση στο Διαδίκτυο.
- 59 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω περιστάσεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγοντες σχετίζονται με τη δημοσίευση στον αναφερόμενο στη σκέψη 53 ανωτέρω ιστότοπο των εν λόγω αιτήσεων παρεμβάσεως και με την προσβολή των δικαιωμάτων των δύο αιτουσών την παρέμβαση στην υπεράσπιση των συμφερόντων τους ανεξαρτήτως κάθε εξωτερικής επιρροής υπό την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 50 ανωτέρω νομολογίας. Συνάγεται επίσης ότι οι προσφεύγοντες προέβησαν σε μη κατάλληλη χρήση των εν λόγω διαδικαστικών εγγράφων υπό την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 49 ανωτέρω νομολογίας.
- 60 Επιβάλλεται, περαιτέρω, να απορριφθεί ως αλυσιτελές το επιχείρημα των προσφευγόντων το οποίο περιλαμβάνεται στις παρατηρήσεις τους της 17ης Νοεμβρίου 2015 (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω) κατά το οποίο οι αιτήσεις παρεμβάσεως των IPPF και MSI δεν περιείχαν εμπιστευτικές πληροφορίες. Συγκεκριμένα, η απαγόρευση της ασκήσεως από διάδικο του δικαιώματός του στην πρόσβαση σε διαδικαστικά έγγραφα άλλων διαδίκων για σκοπούς διάφορους από τους συνδεόμενους με την υπεράσπιση της υποθέσεώς του αποσκοπεί στη διασφάλιση της τηρήσεως της γενικής αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και όχι στην προστασία του φερόμενου ως εμπιστευτικού περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων.
- 61 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες διέπραξαν κατάχρηση διαδικασίας υπό την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 51 ανωτέρω νομολογίας, η οποία μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την κατανομή των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 62 Κατόπιν των ανωτέρω, κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, οι προσφεύγοντες, οι οποίοι δεν υπέβαλαν σχετικό με τα δικαστικά έξοδα αίτημα, φέρουν τα δικά τους έξοδα καθώς και, λόγω της διαπραχθείσας καταχρήσεως, τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων των IPPF και MSI.
- 63 Οι IPPF και MSI φέρουν το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων τους.
- 64 Η Επιτροπή, η οποία δεν υπέβαλε σχετικό με τα δικαστικά έξοδα αίτημα, φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) **Απορρίπτει τις αιτήσεις παρεμβάσεως των International Planned Parenthood Federation και Marie Stopes International.**
- 2) **Οι International Planned Parenthood Federation και Marie Stopes International φέρουν το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων τους.**
- 3) **Η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «One of Us» και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως των International Planned Parenthood Federation και Marie Stopes International καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων των δύο αυτών οντοτήτων.**
- 4) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της τα σχετικά με τις απορριφθείσες αιτήσεις παρεμβάσεως.**

Λουξεμβούργο, 16 Μαρτίου 2016.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
H. Kanninen

Παράρτημα

Patrick Grégor Puppinck, κάτοικος Στρασβούργου (Γαλλία),

Filippo Vari, κάτοικος Ρώμης (Ιταλία),

Josephine Quintavalle, κάτοικος Λονδίνου (Ηνωμένο Βασίλειο),

Edith Frivaldszky, κάτοικος Tata (Ουγγαρία),

Jacub Baltroszewicz, κάτοικος Κρακοβίας (Πολωνία),

Alicia Latorre Canizares, κάτοικος Cuenca (Ισπανία),

Manfred Liebner, κάτοικος Zeitlofs (Γερμανία).